

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 27 lipca 2020 r.

DIH-2.709.18.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 118/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 3 marca 2020 r., złożonego przez Pełnomocnika Przedsiębiorcy Pana [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą BAK 2 Firma Handlowo-Usługowa [...], stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej ul. [...], 95-100 Zgierz, od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr PU.KPS.1.2020 z dnia 31 stycznia 2020 r. nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliw stałych dla wprowadzanego do obrotu węgla kamiennego w sortymencie orzech, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym,

postanawia

- 1. Uchylić zaskarżoną decyzję w całości.**
- 2. Na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35c ust. 5 ust. 1 i w zw. z art. 35d ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.) orzec o nałożeniu na przedsiębiorcę Pana [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą BAK 2 Firma Handlowo-Usługowa [...] w Zgierzu, adres ul. [...], kod pocztowy 95-100 (dalej zwanego: „Przedsiębiorcą” lub „Stroną”) administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), za to, że wystawił świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech, w którym wskazał wartość parametru jakościowego zawartość popiołu niezgodną ze stanem faktycznym.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 11 marca 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Strony wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 7 sierpnia 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr PU.8361.379.2019 przeprowadzili kontrolę Przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował: kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych i kontrolę przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz kontrolę przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Strony składzie opału przy ul. [...] w Zgierzu. Kontrolę przeprowadzono w obecności pracownicy Pani [...]. Kopia ww. upoważnienia została włączona do akt kontroli. Podczas przeprowadzonej kontroli ustalono, że Strona prowadzi sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W dniu kontroli zgodnie z ustnym oświadczeniem pracownicy składu opału oferowano do sprzedaży koks w ilości 10 ton oraz następujące sortymenty węgla kamiennego:

- 1) Orzech w ilości 40 ton,
- 2) Orzech II w ilości 60 ton,
- 3) Groszek w ilości 25 ton,
- 4) Eko-groszek w ilości 160 ton,
- 5) Groszek w ilości 20 ton
- 6) Orzech (Piaśt) w ilości 50 ton.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 7 sierpnia 2019 r. pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie w obecności inspektorów reprezentujących Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z pryzmy o masie 50 ton próbki węgla kamiennego w sortymencie orzech tj. próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0061/19/5902 o masie 80,0 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8241/19/5902 o masie 80,0 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.379.2019. Następnie w tym samym dniu Inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 09/2019. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości bez numeru wydanego dla przedmiotowego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech z dnia 2 lipca 2019 r. wydanego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę. Ponadto ustalono, że cena jednostkowa tony węgla kamiennego w sortymencie orzech, który został pobrany do badań laboratoryjnych wynosiła 810,00 zł. Na podstawie okazanego przez pracownicę składu opału dowodu dostawy nr CZD/42/500/19/1047 z dnia 21 stycznia 2019 r. inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że kontrolowane paliwo zakupiono w Polskiej Grupie Górniczej S.A., która wraz z ww. paliwem stałym dostarczyła certyfikat jakości węgla nr 962/1955401047. Powyższe dokumenty zostały dołączone do akt kontroli.

W trakcie kontroli na podstawie okazanych dokumentów ustalono, że Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych wystawia świadectwo jakości potwierdzające spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych oraz przekazuje nabywcy jego potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię. Okazane świadectwo jakości bez numeru z dnia 2 lipca 2019 r. wystawione dla wytypowanego do kontroli węgla kamiennego w sortymencie orzech spełnia wymagania określone w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). Ponadto podane w powyższym świadectwie jakości z dnia 2 lipca 2019 r. wartości dopuszczalne poszczególnych parametrów jakościowych paliwa stałego były zgodne z wymaganiami określonymi dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890).

Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony w kontrolowanej placówce w dniu 7 sierpnia 2019 r. Obecny przy czynnościach kontrolnych pracownik Strony nie posiadał pisemnego upoważnienia do reprezentowania przedsiębiorcy podczas kontroli. W związku z powyższym protokół kontroli (nr akt kontroli PU.8361.379.2019) zawierający pouczenie o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.), został wysłany w dniu 8 sierpnia 2019 r. do kontrolowanego Przedsiębiorcy na adres figurujący we wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Pismo zostało doręczone w dniu 19 sierpnia 2019 r. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego uprawnienia do wniesienia uwag do protokołu na piśmie.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie, udokumentowane Sprawozdaniem z 2 września 2019 r. wydanym w zamian za Sprawozdanie z badań nr P-1832/19, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli, tj. 7 sierpnia 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki 0061/19/5902, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości (bez numeru) paliwa stałego bez numeru dla węgla kamiennego w sortymencie orzech z dnia 2 lipca 2019 r. wydanym przez kontrolowanego Przedsiębiorcę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,46% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 6,18%,
- 2) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 8,6% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 11,6%
- 3) zaniżoną zawartość części lotnych, która wynosiła 34,45% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 38,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0061/19/5902 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości bez numeru wystawionym przez Przedsiębiorcę w dniu 2 lipca 2019 r., badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8241/19/5902 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8241/19/5902

wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie udokumentowane Uzupełnieniem do Sprawozdania z 19 listopada 2019 r. wydanego w zamian za Sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 15 listopada 2019 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę w dniu 2 lipca 2019 r. świadectwie jakości bez numeru dla badanego paliwa stałego, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 7,65% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 6,18%,
- 2) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 8,8% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 11,6%
- 3) zaniżoną zawartość części lotnych, która wynosiła 34,12% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 38,0%.

W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości (bez numeru) z dnia 2 lipca 2019 r.

Za pismem z dnia 2 grudnia 2019 r. (PU.8361.379.2019.ZS), Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech oraz przekazał egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych dotyczące próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0061/19/5902, tj.:

- 1) Sprawozdanie z badań nr P-1832/19 z dnia 16 sierpnia 2019 r.,
- 2) Sprawozdanie wydane w zamian za Sprawozdanie z badań nr P-1832/19 sporządzone w dniu 2 września 2019 r.,

oraz próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8241/19/5902

- 1) Sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 27 sierpnia 2019 r.
- 2) Sprawozdanie wydane w zamian za Sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 27 sierpnia 2019 r. sporządzone w dniu 15 listopada 2019 r.,
- 3) Uzupełnienie do Sprawozdania wydanego w zamian za Sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 15 listopada 2019 r. sporządzone w dniu 19 listopada 2019 r.

Pismem z dnia 2 grudnia 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Pismo zostało doręczone w dniu 5 grudnia 2019 r.

Strona w dniu 9 grudnia 2019 r. stawiła się osobiście w siedzibie Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej i po zapoznaniu się z aktami sprawy złożyła na piśmie wyjaśnienia, że składowana w przyźmie partia paliwa stałego w sortymencie orzech, z której pobrano do badań próbki składała się z co najmniej dwóch dostaw. Badania były przeprowadzone na całej powierzchni przyźmy, wyniki badań mogą się różnić z danymi wskazanymi na certyfikacie ponieważ dotyczy on konkretnej dostarczonej w określonym dniu

partii paliwa. Przedsiębiorca wyjaśnił, że podstawowym wyznacznikiem wartości paliwa stałego jest karta produktu KP/55/20/O. Przedsiębiorca wskazał, że badania części lotnych przeprowadzono pod kątem parametru Vr, natomiast kopalnia bada pod względem Vd, a te wartości mogą być niższe. Ponadto Strona poinformowała, że wystawiając świadectwo jakości posłużyła się certyfikatem jakości węgla, w którym nie występują odchylenia wymagań jakościowych. Przedsiębiorca poinformował, że obecnie w wystawianych świadectwach jakości wskazywane są wartości dopuszczalne z karty produktu oraz parametry wynikające z rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890). Ponadto Strona wyjaśniła, że nie było jej zamiarem wprowadzenie nikogo w błąd.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 31 stycznia 2020 r., wydał decyzję nr PU.KPS.1.2020 (nr akt PU.8361.379.2019) nakładającą na Stronę administracyjną karę pieniężną w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawił świadectwo jakości w którym wartości parametrów jakościowych zawartość popiołu, zawartość wilgoci całkowitej oraz zawartość części lotnych były niezgodne ze stanem faktycznym. Decyzja została doręczona Przedsiębiorcy w dniu 3 lutego 2020 r., a Doradcy podatkowemu [...] w dniu 5 lutego 2020 r. Pismem z dnia 3 marca 2020 r. nadanym w dniu 2 marca 2020 r. zatytułowanym „Wniosek o uchylenie decyzji z dnia 31 stycznia 2019 r.” Doradca podatkowy [...] wniósł o uchylenie decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr PU.KPS.1.2020. W uzasadnieniu wnoszący pismo wskazał, że w związku z błędną datą decyzji tj. 31 stycznia 2019 r. zamiast 31 stycznia 2020 r. decyzja ta nie może być wykonana ani zaskarżona bowiem została podjęta przed dokonaniem czynności kontrolnych oraz przed wszczęciem postępowania administracyjnego, co jego zdaniem rażąco narusza przepisy prawa. Strona nie może się domyślać, że chodzi o decyzję kończącą postępowanie skoro organ wydają ją w dacie sprzed jego wszczęcia. Inspekcja Handlowa jest jednostką wyspecjalizowaną, profesjonalną, którą obowiązuje szczególna staranność, a tej, zdaniem wnoszącego pismo w niniejszej sprawie zabrakło. Zdaniem wnoszącego pismo żaden argument nie przemawia za możliwością utrzymania w obrocie prawnym tej decyzji. Stan rzeczy wskazuje, że decyzja była przygotowana dużo wcześniej niż wdrożono właściwe procedury umożliwiające wydanie przez organ decyzji. Inspektor już rok wcześniej wiedział jakie będą wyniki jeszcze nie przeprowadzonej kontroli oraz jakie będą wyniki badań próbek paliwa stałego. Zdaniem wnoszącego pismo działania tego rodzaju nie mają żadnej podstawy prawnej i są wysoce naganne.

Pismem z dnia 5 marca 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał Przedsiębiorcę do przedstawienia pełnomocnictwa dla Doradcy podatkowego [...] do reprezentowania go przed organem kontroli. Pismo zostało doręczone w dniu 10 marca 2020 r.

Postanowieniem z dnia 10 marca 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej sprostował oczywistą omyłkę pisarską i w wierszu pierwszym na stronie pierwszej decyzji nr PU.KPS.1.2020 wpisał datę 31 stycznia 2020 r. Pismo zostało doręczone Przedsiębiorcy w dniu 24 marca 2020 r.

Pismem z dnia 27 marca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wezwał Stronę postępowania do uzupełnienia w terminie 14 dni od daty odebrania pisma braków formalnych poprzez przedstawienie pełnomocnictwa dla Doradcy podatkowego [...]

lub złożenie odwołania podpisanego przez przedsiębiorcę Pana [...] pod rygorem pozostawienia odwołania bez rozpatrzenia. Pismo zostało doręczone Przedsiębiorcy w dniu 7 kwietnia 2020 r.

Następnie w dniu 19 czerwca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ponowił wezwanie do uzupełnienia braków formalnych w terminie 7 dni od daty odebrania niniejszego pisma braków formalnych poprzez przedstawienie pełnomocnictwa dla Doradcy podatkowego [...] lub złożenie odwołania podpisanego przez przedsiębiorcę Pana [...] pod rygorem pozostawienia odwołania bez rozpatrzenia.

W dniu 19 czerwca 2020 r. za pośrednictwem e-maila do organu wpłynęło pismo Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, do którego załączono wydruk pisma przesłanego przez Doradcę podatkowego [...] przesłanego za pomocą platformy ePUAP wraz z pełnomocnictwem udzielonym przez Przedsiębiorcę.

Pismem z dnia 25 czerwca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Pełnomocnika Strony o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Organ wskazał, że rozpatrzenie sprawy nastąpi do dnia 25 lipca 2020 r. Pismo zostało doręczone w dniu 29 czerwca 2020 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w świadectwie jakości wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są:

- 1) Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli numer PU.8361.379.2019 z dnia 7 sierpnia 2019 r.,
- 2) protokół kontroli z dnia 7 sierpnia 2019 r. (nr akt kontroli PU.8361.379.2019) wraz z załącznikami,
- 3) protokół przyjęcia próbki / próbki kontrolnej paliwa stałego do badań nr 09/2019 z dnia 7 sierpnia 2019 r.,
- 4) sprawozdania z badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0061/19/5902
 - a) sprawozdanie z badań nr P-1832/19 z dnia 16 sierpnia 2019 r.,
 - b) sprawozdanie wydane w zamian za sprawozdanie z badań nr P-1832/19 sporządzone w dniu 2 września 2019 r.,
- 5) sprawozdania z badań próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8241/19/5902,
 - a) sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 27 sierpnia 2019 r.,
 - b) sprawozdanie wydane w zamian za sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 27 sierpnia 2019 r. sporządzone w dniu 15 listopada 2019 r.,
 - c) uzupełnienie do sprawozdania wydanego w zamian za sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 15 listopada 2019 r. sporządzone w dniu 19 listopada 2019 r.
- 6) pisemne wyjaśnienia złożone osobiście przez Przedsiębiorcę w siedzibie organu I instancji w dniu 9 grudnia 2019 r.
- 7) wniosek Pełnomocnika Strony z dnia 13 grudnia 2019 r.
- 8) pismo wyjaśniające organu I instancji z dnia 30 grudnia 2019 r. (sygn. PU.8361.379.2019.ZS)
- 9) Pismo Pełnomocnika Strony z dnia 17 stycznia 2020 r.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0061/19/5902 o masie 80,0 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8241/19/5902 o masie 80,0 kg, pobrano do badań z pryzmy węgla kamiennego w sortymencie orzech o masie 50 ton znajdującego się w należącym do Strony składzie opału przy ul. [...] w Zgierzu, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.379.2019. Niewątpliwym jest również, że w dniu 7 sierpnia 2019 r. inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przekazali ww. próbki węgla kamiennego w sortymencie orzech do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie na podstawie protokołu przyjęcia próbek do badań nr 09/2019. Ponadto do ww. laboratorium przekazano kopię świadectwa

jakości paliwa stałego (bez numeru) z dnia 2 lipca 2019 r. wystawionego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę dla przedmiotowego węgla kamiennego w sortymencie orzech. Organ I instancji zgodnie ze stanem faktycznym ustalił, że cena jednostkowa tony węgla kamiennego w sortymencie orzech, który został pobrany do badań laboratoryjnych wynosiła 810,00 zł, oraz że przedmiotowy węgiel kamienny w sortymencie orzech pochodzi z Kopalni Węgla Kamiennego Piast-Ziemowit Ruch Piast, a sprzedawcą była Polska Grupa Górnicza S.A. Nie ulega wątpliwości, że Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych oraz przekazuje nabywcy jego potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię. Ponadto z analizy treści okazanej kopii świadectwa jakości (bez numeru) z dnia 2 lipca 2019 r., wynika że spełnia ono wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). Z powyższego wynika, że Przedsiębiorca wykonuje obowiązki określone w art. 6c i 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony w kontrolowanej placówce w dniu 7 sierpnia 2019 r. Z uwagi na nieobecność kontrolowanego Przedsiębiorcy oraz osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy podczas kontroli ww. protokół wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli został w dniu 8 sierpnia 2019 r. wysłany pocztą poleconą na jego adres figurujący w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. W treści protokołu kontroli z dnia 7 sierpnia 2019 r. (nr akt kontroli PU.8361.379.2019) Przedsiębiorca został pouczone o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.). Pismo zostało doręczone w dniu 19 sierpnia 2019 r. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego uprawnienia do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że badanie, przeprowadzone przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie udokumentowane sprawozdaniem wydanym w zamian za sprawozdanie z badań nr P-1832/19 z dnia 16 sierpnia 2019 r., sporządzone w dniu 2 września 2019 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 7 sierpnia 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki 0061/19/5902, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych (bez numeru) z dnia 2 lipca 2019 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,46% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 6,18%,
- 2) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 8,6% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 11,6%
- 3) zaniżoną zawartość części lotnych, która wynosiła 34,45% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 38,0%.

W związku z powyższym na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8241/19/5902 przeprowadzono z urzędu. Badanie wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL

Sp. z o. o. w Szczecinie udokumentowane uzupełnieniem do sprawozdania wydanego w zamian za sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 15 listopada 2019 r. sporządzone w dniu 19 listopada 2019 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 7,65% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 6,18%,
- 2) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 8,8% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 11,6%
- 3) zaniżoną zawartość części lotnych, która wynosiła 34,12% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 38,0%.

W związku z powyższym organ odwoławczy stwierdził, że wartości parametrów wskazanych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości bez numeru z dnia 2 lipca 2019 r. są niezgodne ze stanem faktycznym.

Niewątpliwym jest, że za pismem z dnia 2 grudnia 2019 r. (sygn. PU.8361.379.201.ZS) Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, przekazał Przedsiębiorcy egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych dotyczące próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0061/19/5902, tj.:

- 1) Sprawozdanie z badań nr P-1832/19 z dnia 16 sierpnia 2019 r.,
- 2) Sprawozdanie wydane w zamian za sprawozdanie z badań nr P-1832/19 sporządzone w dniu 2 września 2019 r.,

oraz próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8241/19/5902, tj.:

- 1) Sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 27 sierpnia 2019 r.
- 2) Sprawozdanie wydane w zamian za sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 27 sierpnia 2019 r. sporządzone w dniu 15 listopada 2019 r.,
- 3) Uzupełnienie do sprawozdania wydanego w zamian za sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 15 listopada 2019 r. sporządzone w dniu 19 listopada 2019 r.

Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że Przedsiębiorca w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie, stawiał się osobiście w siedzibie Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej i złożył na piśmie wyjaśnienia dotyczące kontroli próbek węgla pobranych w dniu 7 sierpnia 2019 r. Z treści złożonych wyjaśnień wynika, że w przyzmię, z której pobrano próbki do badań znajdowały się co najmniej dwie dostawy. Zdaniem Przedsiębiorcy w sytuacji gdy próbki były pobierane na całej powierzchni węgla wyniki badań mogą się różnić cząstkowymi danymi z certyfikatem, który odnosi się tylko i wyłącznie do określonej partii produktu. Przedsiębiorca wyjaśnił, że podstawowym wyznacznikiem wartości paliwa stałego jest Karta Produktu KP/55/20/O. Zdaniem Przedsiębiorcy badania laboratoryjne w zakresie zawartości popiołu, wilgotności, wartości opałowej są zgodne, natomiast badania zawartości części lotnych przeprowadzono względem V_r , zaś kopalnia bada pod względem V_d , a te wartości mogą być niższe. Strona wyjaśniła, że wypisując świadectwo jakości węgla posłużyła się certyfikatem jakości, na którym nie występują odchylenia wartości parametrów jakościowych jak w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 20187 r. poz. 1890). Strona przyznała, że jest to popełniony nieświadomie błąd, a jej zamiarem nie było celowe wprowadzenie

nikogo w błąd. Ponadto Przedsiębiorca wyjaśnił, że obecnie w świadectwach jakości w rubryce wartości wskazane przez przedsiębiorcę wykazywane są dopuszczalne wartości z Karty Produktu, a w rubryce wartości dopuszczalne dla paliw stałych wartości wynikające z ww. rozporządzenia.

Odnosząc się do wniosków Pełnomocnika Strony złożonych w piśmie z dnia 13 grudnia 2019 r. organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uznał je za niezasadne. Ponieważ art. 105 § 1 Kpa jest skierowany do organu administracji prowadzącego postępowanie, który w przypadku gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części jest zobligowany do wydania decyzji o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że istnieje przedmiot postępowania, ponieważ z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Przedsiębiorca w dniu 2 lipca 2019 r. wystawił świadectwo jakości (bez numeru), w którym wskazał wartości parametrów jakościowych niezgodne ze stanem faktycznym, co wykazały przeprowadzone badania laboratoryjne udokumentowane finalnie co do próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0061/19/5902 sprawozdaniem wydanym w zamian za sprawozdanie z badań nr P-1832/19 sporządzonym w dniu 2 września 2019 r., a odnośnie próbki kontrolnej nr 8241/19/5902 w uzupełnieniu do sprawozdania wydanego w zamian za sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z dnia 15 listopada 2019 r. sporządzonym w dniu 19 listopada 2019 r. Powyższy stan faktyczny wypełnia przesłanki ustanowione w art. 35a pkt. 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązкови wystawia świadectwo jakości w którym wskazane wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. W tej sprawie nie zachodzą przesłanki do zastosowania art. 105 § 2 Kpa, bowiem niniejsze postępowanie toczy się z urzędu, a ww. przepis zawiera uprawnienie dla organu administracji prowadzącego postępowanie, który może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym. Materiał dowodowy wbrew twierdzeniom Pełnomocnika, podnoszonym także w uzasadnieniu pisma z dnia 13 grudnia 2019 r. nie wymaga uzupełnienia o stosowne uprawnienia i upoważnienia dla Panów [...] oraz [...], ponieważ zostali oni wskazani w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli numer PU.8361.379.2019 z dnia 7 sierpnia 2019 r. Powyższy dokument został doręczony Stronie w dniu 19 sierpnia 2019 r. W upoważnieniu jako podstawę prawną przeprowadzenia kontroli wskazano przepisy

- 1) Art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, który stanowi, iż do zadań inspekcji należy kontrola produktów znajdujących się w obrocie handlowym lub przeznaczonych do wprowadzenia do takiego obrotu z zastrzeżeniem ust. 2 (dotyczy kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i jakości zdrowotnej środków spożywczych określonych w przepisach odrębnych), w tym w zakresie oznakowania i zafałszowań, oraz kontrola usług, w związku z
- 2) art. 11 ust. 2 pkt 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że tworzy się System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, zwany dalej „Systemem”, którego celem jest przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw oraz paliw stałych, a także

gromadzeniu paliw w stacjach zakładowych, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 3a ust. 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 5 ust. 2 albo art. 6 ust. 3. Do zadań Systemu należy kontrolowanie jakości paliw stałych u przedsiębiorców i w związku z

3) art. 12 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym Zarządzający (na podstawie art. 12 ust. 1 przywołanej ustawy jest nim Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) realizuje swoje zadania przy pomocy Inspekcji Handlowej i w związku z

4) art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o Inspekcji Handlowej, który stanowi, że do zadań Inspekcji należy wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub przepisach odrębnych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako Zarządzający wyjaśnia, że na podstawie art. 18a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub innym akredytowanym podmiotem na pobieranie próbek paliw stałych, jeżeli do ich pobrania są potrzebne specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny. Jak stanowi ust. 2 w przypadku, o którym mowa w ust. 1, próbki paliw stałych są pobierane w obecności inspektora przez pracownika akredytowanego laboratorium lub przez inny akredytowany podmiot, z którym zawarto umowę na ich pobieranie. Zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw akredytowane laboratoria, które nie są prowadzone przez Zarządzającego, przeprowadzają badania próbek lub próbek paliw stałych pobranych do badań – na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym. Organ odwoławczy wyjaśnia, że po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nr BBA-2.262.16.2019, zawarł umowę z POLCARGO INTERNATIONAL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Szczecinie zakres umowy obejmuje pobieranie próbek paliw stałych oraz wykonywanie badań laboratoryjnych. Informacja o powyższym postępowaniu jest dostępna na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (pod adresem: <https://www.uokik.gov.pl/przetargi.php#faq3649>). POLCARGO INTERNATIONAL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Szczecinie, w zakresie badania paliw posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji nr AB 103, która jest dostępna na stronie internetowej PCA.

Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, iż Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zgodnie ze stanem faktycznym i prawnym wyjaśnił Stronie, że udział ww. osób w kontroli był zgodny z art. 49 ust. 4 Prawa przedsiębiorców, który stanowi czynności kontrolne mogą być wykonywane przez osoby nie będące pracownikami organu kontroli, jeżeli odrębne przepisy przewidują taką możliwość. W rozpatrywanej sprawie taką możliwość przewiduje przepis art. 13 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, zgodnie z którym jeżeli pobranie próbek produktu do badań lub wykonanie innych czynności kontrolnych wymaga wiedzy lub umiejętności specjalnych, wojewódzki inspektor może upoważnić do udziału w kontroli osobę niebędącą inspektorem posiadającą taką wiedzę lub umiejętności.

Odnosząc się do wniosku o usunięcie z materiału dowodowego protokołu pobrania próbek, uzasadnionego podniesioną przez Pełnomocnika okolicznością, że protokół ten opisuje szczegółowo metody ich pobierania, jednakże w przedmiotowej kontroli nie wszystkie z nich były stosowane, zatem zdaniem Pełnomocnika protokół ten nie odzwierciedla jednoznacznie metodologii ich pobrania, co uzasadnia wniosek o jego usunięcie z materiału dowodowego.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że z treści protokołu kontroli z dnia 7 sierpnia 2019 r., wynika, że do kontroli jakości paliw stałych w należącym do Strony składzie opału przy ul. [...], wytypowane zostało paliwo stałe tj. węgiel kamienny w sortymencie orzech (orzech piast), składowany na przymie o masie 50 ton. Pobrania dokonano w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891) zgodnie z wymaganiami normy PN-G-04502:2014-11, co zostało stwierdzone protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.379.2019. Zgodnie z procedurą wskazaną w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.379.2019 w pkt 3.1 jeżeli badano partię węgla kamiennego o masie do 1000 Ton (t) lub węgla brunatnego o masie do 2500 Ton (t) to minimalna liczba próbek pierwotnych wynosi 32. Zgodnie z pkt 4 minimalną masę próbki pierwotnej wyznaczono wg wzoru:

$$m = 0,06 * D$$

gdzie

D oznacza wielkość największego ziarna w badanej partii, wyrażoną w mm.

W tej sprawie $D = 80$ mm, stąd

$$m = 0,06 * 80 = 4,8 \text{ kg}$$

Z protokołu kontroli oraz protokołu pobrania próbek paliwa stałego wynika, że w tej sprawie pobrano 32 próbki pierwotne o łącznej masie 160,0 kg. Pobrania dokonano zgodnie z pkt 5 ppkt 1) ze zwału, a punkty pobrania próbek pierwotnych były rozmieszczone równomiernie na powierzchni oraz w poszczególnych warstwach węgla. Organ odwoławczy stwierdził, że zapisy protokołu pobrania próbek paliwa stałego z dnia 7 sierpnia 2019 r. nr PU.8361.379.2019 wskazują jednoznacznie jaką zastosowano metodę pobierania próbek. W świetle powyższego nieuzasadniony jest wniosek o usunięcie z materiału dowodowego protokołu pobierania próbek.

Nie są uzasadnione wnioski o załączenie korespondencji pomiędzy organem I instancji, a POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. z siedzibą w Szczecinie w sprawie zamiany sprawozdań z badań oraz o wyjawienie przyczyny ich zamiany oraz wyjawienie przyczyny wydania uzupełnienia do sprawozdania nr P-1892/19. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że powyższe kwestie zostały w sposób jasny i wyczerpujący wyjaśnione w piśmie Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 30 grudnia 2019 r., które zostało doręczone Pełnomocnikowi w dniu 7 stycznia 2020 r. oraz w dniu 9 stycznia 2020 r. Przedsiębiorcy.

W uzasadnieniu wniosków złożonych w piśmie z dnia 13 grudnia 2019 r. Pełnomocnik zarzuca, że kontrola została przeprowadzona pod nieobecność kontrolowanego Przedsiębiorcy mimo, iż ustanowił on pełnomocnika do spraw administracyjnych, którego dane są ujawnione we wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, co spełnia przesłankę z art. 50 ust. 3 Prawa przedsiębiorców. Ponieważ kontrolujący nie zawiadomili osoby reprezentującej kontrolowanego o przystąpieniu do czynności kontrolnych, zdaniem Pełnomocnika została ona przeprowadzona nielegalnie. Organ odwoławczy wyjaśnia, że zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 3 Prawa przedsiębiorców zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się w przypadku, gdy kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.). Informację o powyższym przepisie organ kontrolny zamieścił na karcie nr 1 protokołu kontroli z dnia 7

sierpnia 2019 r. (nr akt kontroli PU.8361.379.2019) doręczonego przedsiębiorcy w dniu 19 sierpnia 2019 r. W związku z powyższym organ odwoławczy stwierdza, że zarzut podniesiony przez Pełnomocnika jest niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu podniesionego przez Pełnomocnika Strony w uzasadnieniu pisma z dnia 13 grudnia 2019 r., że w trakcie kontroli została pobrana próbka paliwa stałego z pryzmy, a dla paliw stałych, które nie zostały sprzedane nie wystawia się świadectw jakości w związku z czym nie ma podstawy prawnej wszczęcia postępowania administracyjnego z uwagi na wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Zdaniem Pełnomocnika nie badano partii paliwa stałego, które zostało sprzedane, a jedynie partię magazynowaną przez kontrolowanego. Organ odwoławczy wyjaśnia, że zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Z protokołu kontroli wynika, że kontrolowany Przedsiębiorca wprowadzał przedmiotowe paliwo stałe tj. węgiel kamienny w sortymencie orzech do obrotu i wystawił dla tego paliwa świadectwo jakości. Potwierdza to dołączone do akt kontroli świadectwo jakości bez numeru wystawione przez Stronę w dniu 2 lipca 2019 r. Ponadto przedmiotowe paliwo stałe było w dniu kontroli oferowane do sprzedaży, w cenie 810,00 zł za tonę. Strona miała obowiązek wystawić świadectwo jakości dla przedmiotowego węgla i jak wynika z protokołu kontroli obowiązek ten spełniła. W związku z powyższym zarzut o braku podstaw do wszczęcia postępowania jest niezasadny.

Odnosząc się do wniosku o wycofanie z materiału dowodowego sprawozdań z badań, popartego w uzasadnieniu pisma argumentacją, że przeprowadzenie badań przed wszczęciem postępowania administracyjnego było gromadzeniem dowodów poza sformalizowanym postępowaniem, które na każdym etapie dopuszcza czynny udział strony. Organ odwoławczy wyjaśnia, iż z upoważnienia do przeprowadzenia kontroli numer PU.8361.379.2019 z dnia 7 sierpnia 2019 r. wynika, że była ona prowadzona w oparciu o przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ww. ustawy, do przeprowadzania dowodów, pobierania i badania próbek i próbek paliw stałych oraz postępowania pokontrolnego w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 200 r. o Inspekcji Handlowej. Zgodnie z art. 1 ust. 3 powyższej ustawy do postępowania przed organami inspekcji w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W myśl art. 17 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w toku kontroli inspektor pobiera dwie próbki lub dwie próbki paliwa stałego. Zgodnie z ust. 2 inspektor oznacza próbki w sposób ustalony przez Zarządzającego. Zgodnie z ust. 3 próbkę paliwa stałego przekazuje się do badań laboratoryjnych wraz ze świadectwem jakości, które inspektor oznacza w sposób ustalony przez Zarządzającego. Analiza przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw prowadzi

do wniosku, że kontrola, pobranie próbek paliwa stałego ich przekazanie do badań oraz badania laboratoryjne są realizowane w ramach Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw. Dopiero w momencie, gdy interpretacja wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych wykaże, jak to ma miejsce w rozpatrywanej sprawie, że ziszcza się przesłanka z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, organ zobligowany jest do wszczęcia postępowania administracyjnego. Wynika, to z treści art. 35d ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, który stanowi, że karę pieniężną wymierza podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 1-3,5,6 i 9-11, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli – w drodze decyzji. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził postępowanie zgodnie z obowiązującymi przepisami i wszczął postępowanie po otrzymaniu wyników badań próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej. W świetle powyższego wniosek Pełnomocnika Strony o wyłączenie z materiału dowodowego sprawozdań z badań jest nieuzasadniony.

Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowania stwierdził, że zarzut naruszenia zasad postępowania administracyjnego wyrażonych w art. 8 § 1, art. 9, art. 13, art. 14 i 14a Kpa jest niezasadny. Z akt postępowania wynika, że organy działały w tej sprawie zgodnie z przyznanymi uprawnieniami i w ramach posiadanych kompetencji, co stanowi realizację zasady prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, oraz kierowania się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania zawartej w art. 8 § 1 Kpa. Pisma kierowane do Strony zawierały informację o poczynionych ustaleniach faktycznych, a także o podstawie prawnej działania oraz pouczenia o przysługujących jej prawach w myśl zasady należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego, zgodnie z postanowieniami art. 9 Kpa. Zważywszy na brzmienie przytaczanego uprzednio przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w tej sprawie organy działają w ramach decyzji związanej w związku z czym charakter sprawy nie pozwala na zastosowanie zasady polubownego załatwiania kwestii spornych ustanowionej w art. 13 Kpa. Z akt sprawy wynika, że jest ona prowadzona w formie pisemnej, a organy zapewniły Stronie możliwość czynnego udziału na każdym etapie postępowania administracyjnego.

Odnosząc się do pisma Pełnomocnika Strony z dnia 17 stycznia 2020 r., organ odwoławczy wskazuje, że postępowanie kontrolne, przekazanie próbek do badań laboratoryjnych i badania przeprowadzane są w ramach Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw na podstawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, co uprzednio zostało wyjaśnione. Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 35 § 3 Kpa organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że jest niezasadny ponieważ, Strona została zawiadomiona o każdym przypadku niezakończona sprawy w terminie oraz pouczenia o prawie do wniesienia ponaglenia na podstawie art. 37 § 1 Kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że organ I instancji poczynił błędne ustalenia faktyczne, ponieważ badania laboratoryjne wykazały następujące wartości parametrów jakościowych:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 8,46%, a dla próbki kontrolnej 7,65% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 6,18%,
- 2) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 8,6%, a dla próbki kontrolnej 8,8% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 11,6%.,
- 3) zaniżoną zawartość części lotnych, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 34,45%, a dla próbki kontrolnej 34,12% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 38,0%.

Z powyższego w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że parametry zawartość wilgoci całkowitej i zawartość części lotnych były lepsze niż deklarowane w świadectwie jakości. Organ odwoławczy wyjaśnia, iż w przypadku, gdy badania laboratoryjne wskażą, że próbka paliwa stałego spełnia wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), ale jednocześnie nie spełnia wymagań jakościowych zadeklarowanych w świadectwie jakości, lecz wyniki badań wskazują na paliwo o lepszej jakości niż zadeklarował kontrolowany przedsiębiorca Wojewódzcy Inspektorzy Inspekcji Handlowej nie powinni prowadzić w tym zakresie postępowań w celu wymierzenia kary pieniężnej wynikającej z art. art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższe wynika z wykładni celowościowej ww. przepisu, której stosowanie wskazało Ministerstwo Energii w odpowiedzi na pytanie wystosowane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej został zawiadomiony o powyższych wskazaniach pismem z dnia 26 listopada 2019 r. sygn. DIH-2.713.108.2019.PŁ doręczonym za pośrednictwem platformy ePUAP. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że w zakresie parametrów jakościowych zawartość wilgoci całkowitej i zawartość części lotnych kontrolowany Przedsiębiorca nie naruszył przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie na podstawie:

- 1) Sprawozdania wydanego w zamian za Sprawozdanie z badań nr P-1832/19 z datą sporządzenia 2 września 2019 r. dotyczącego wyników badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0061/19/5902,
- 2) Uzupełnienia do sprawozdania wydanego w zamian za Sprawozdanie z badań nr P-1892/19 z datą sporządzenia 19 listopada 2019 r. dotyczącego wyników badań próbki kontrolnej paliwa stałego 8241/19/5902,

stwierdził, że wartość parametru zawartość popiołu wskazana w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości (bez numeru) z dnia 2 lipca 2019 r. jest niezgodna ze stanem faktycznym. Nie ulega wątpliwości, że badania laboratoryjne wykazały zawyżoną zawartość popiołu, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 8,46%, a dla próbki kontrolnej 7,65% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 6,18%. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania ustalił, zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy potwierdza istnienie przesłanki do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zdaniem organu odwoławczego

jedyną przesłanką stwierdzenia naruszenia obowiązków przez Przedsiębiorcę i zarazem wystarczającą do zaistnienia deliktu administracyjnego określonego w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest fakt wystawienia przez Przedsiębiorcę świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów tego paliwa są niezgodne ze stanem faktycznym. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, iż niewątpliwym jest, że Strona wystawiła w dniu 2 lipca 2019 r. świadectwo jakości (bez numeru) dla przedmiotowego węgla kamiennego w sortymencie orzech, w którym wartości parametrów jakościowych paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Powyższy stan faktyczny prowadzi do wniosku, że Strona na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy ustalając wymiar kary pieniężnej w pierwszej kolejności zbadał przesłankę z art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. ustalił wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że organ I instancji słusznie i zgodnie z prawem za wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu przez kontrolowanego Przedsiębiorcę przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie orzech, która wynosiła [...]zł [...]. Oznacza to, że w tej sprawie Przedsiębiorca podlega karze pieniężnej w wysokości, o której mowa w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw czyli od 10.000 do 25.000 złotych. Organ odwoławczy ustalił wysokość kary pieniężnej, kierując się przesłankami wskazanymi w art. 35d ust. 4. Przepis ten w pierwszej kolejności nakazuje uwzględnić dotychczasową działalność Przedsiębiorcy dokonującego naruszenia. Organ odwoławczy stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym było ustalenie Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, iż w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była kontrolowana po raz pierwszy. Kolejną przesłanką wskazaną w art. 35d ust. 4 ww. ustawy jest wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez Przedsiębiorcę dokonującego naruszenia, w roku poprzedzającym rok kontroli. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej dwukrotnie wzywał Stronę do przedstawienia informacji o wielkość obrotu z tej działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok kontroli i nie uzyskał żądanych informacji. W związku z powyższym organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że słusznie i zgodnie z prawem było uznanie przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, że zasadne będzie wymierzenie Stronie kary pieniężnej w najniższej przewidzianej ustawowo wysokości 10.000,00 zł.

Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pomimo że umożliwił to zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie rozważył w zaskarżonej możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary i poprzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f § 1 Kpa. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów

Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując ponownie sprawę wnikliwie przeanalizował zgromadzony materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy wskazuje, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Ustawodawca nie uzależnił wypełnienia dyspozycji przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw od ilości niezgodnych ze stanem faktycznym parametrów jakościowych w danym świadectwie jakości. Zaś analiza treści przepisu art. 6c ww. ustawy prowadzi do wniosku, że obowiązek wystawienia świadectwa jakości zgodnego ze stanem faktycznym istnieje niezależnie od wartości czy ilości wprowadzanego do obrotu paliwa stałego. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Strona wprawdzie zaprzestała naruszania prawa, jednakże czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, że spełniły się łącznie przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania

administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowanie pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania postanowił o nieuwzględnieniu złożonego w odwołaniu Strony zatytułowanym wnioskiem o uchylenie decyzji z dnia 31 stycznia 2019 r., wniosku o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. Wskazywana przez Pełnomocnika Strony okoliczność wystawienia decyzji w dniu 31 stycznia 2019 r. nie miała miejsca lecz jest wynikiem oczywistej omyłki pisarskiej, którą organ I instancji sprostował postanowieniem z dnia 10 marca 2020 r., doręczonym Stronie w dniu 24 marca 2020 r. Potwierdza to również zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że postępowanie nie stało się bezprzedmiotowe ani w całości ani w części w związku z czym nie zachodzi konieczność wydania decyzji o umorzeniu postępowania. Ponowna wnikliwa analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła, że w tej sprawie ziściły się przesłanki do nałożenia kary pieniężnej, o których mowa w art. 35a pkt 9 lit. b. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w tej sprawie nie ziściły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Organ odwoławczy biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy stwierdził, że ziściły się przesłanki zastosowania sankcji wskazanej w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw bowiem Strona wystawiła świadectwo jakości dla paliwa stałego, w którym wskazane wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym, co wykazały przeprowadzone badania laboratoryjne. Karę pieniężną wymierzono zgodnie z dyrektywami zawartymi w art. 35c ust. 5 i art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w najniższej dopuszczalnej ustawowo kwocie 10.000,00 zł.

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi nr NBP O/O Łódź: 91 1010 1371 0007 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, doręczenia niniejszej decyzji.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania informuje, iż organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Doradca podatkowy [...]
2. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a.a.